

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 41/2022
08.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Милене Рашић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 102. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр. 592/22 од 23.08.2022. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Ваљеву 5 Пр. бр. 2637/21 од 19.05.2022. године и Прекршајног апелационог суда 16 Прж бр. 14566/22 од 01.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 08.09.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр. 592/22 од 23.08.2022. године, поднет против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Ваљеву 5 Пр. бр. 2637/21 од 19.05.2022. године и Прекршајног апелационог суда 16 Прж бр. 14566/22 од 01.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Ваљеву 5 Пр. бр. 2637/21 од 19.05.2022. године окривљени АА оглашен је одговорним због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 102. Закона о безбедности саобраћаја на путевима па је осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 динара, коју је дужан да плати, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом доношења посебног решења о замени односно начину извршења новчане казне и обавезан је да на име трошкова прекршајног поступка плати паушално одређени износ од 4.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда 16 Прж бр. 14566/22 од 01.07.2022. године, у ставу првом, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Митровића и првостепена пресуда је потврђена, док је у ставу другом одбачена као неблаговремена жалба окривљеног АА изјављена против првостепене пресуде.

Републички јавни тужилац наводи да захтев за заштиту законитости Пtz бр. 592/22 од 23.08.2022. године подноси против правноснажне првостепене пресуде, због битне

повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 3. ЗКП. Међутим, из навода предлога - да Врховни касациони суд усвоји захтев као основан и преиначи обе нижестепене пресуде, тако што ће на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима према окривљеном АА, због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 102. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, обуставити услед наступања апсолутне застарелости вођења прекршајног поступка и одлучити да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда, произилази да је захтев поднет против обе правноснажне пресуде.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, који седници није присуствовао, на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз бр. 592/22 од 23.08.2022. године, је неоснован.

Републички јавни тужилац у поднетом захтеву наводи да је другостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. Закона о прекршајима, јер су разлози о одлучној чињеници када је окривљени предао своју жалбу изјављену против првостепене пресуде, потпуно нејасни и противречни између онога што се наводи о садржини исправа и самих тих исправа, што је утицало на доношење законите и правилне одлуке.

Чланом 161. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да, ако окривљени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу – доставиће се само браниоцу, а ако их има више, само једном од њих, и тиме се достављање окривљеном сматра извршеним.

Према члану 259. став 1. Закона о прекршајима, жалбу могу изјавити окривљени, бранилац и подносилац захтева, а ставом 4. истог члана прописано је да рок за жалбу тече од дана када је окривљеном достављен препис пресуде, а ако окривљени има браниоца, од дана када је њему достављен препис пресуде.

Из списка предмета произилази да је достављање пресуде Прекршајног суда у Ваљеву 5 Пр. бр. 2637/21 од 19.05.2022. године браниоцу окривљеног АА, адвокату Душану Митровићу, након протекла рока од 15 дана да исту преузме у писарници суда, извршено истицањем на огласну таблу суда 08.06.2022. године, па се достављање сматра извршеним, у смислу члана 160. став 2. Закона о прекршајима, протеклом од 8 дана од дана истицања писмена на огласној табли суда, што је у конкретном случају 16.06.2022. године, када је писмено и скинуто са огласне табле. Након овога бранилац је у законском року изјавио жалбу против првостепене пресуде, путем поште дана 24.06.2022. године.

Поред овога, из списка предмета произилази да је окривљени АА, препис пресуде Прекршајног суда у Ваљеву 5 Пр. бр. 2637/21 од 19.05.2022. године примио на лични

захтев у Прекршајном суду у Ваљеву дана 22.06.2022. године. Поред браниоца, против ове пресуде жалбу је изјавио и окривљени, препорученом поштом путем поште дана 30.06.2022. године. Поступајући поред осталог и по жалби окривљеног, другостепени суд је исту, у другом ставу изреке пресуде, одбацио као неблаговремену, наводећи у разлозима пресуде да је окривљени жалбу изјавио 01.07.2022. године, а да је последњи дан рока за изјављивање жалбе истекао 30.06.2022. године

Врховни касациони суд налази да су тачни наводи Републичког јавног тужиоца, да су разлози другостепеног суда – да је окривљени жалбу против првостепене пресуде изјавио 01.07.2022. године супротни исправи – пријемном печату првостепеног суда, из кога произилази да је окривљени своју жалбу (коју је суд примио 01.07.2022. године), предао пошти препорученом поштом дана 30.06.2022. године.

Међутим, наведени пропуст другостепеног суда није од утицаја на законитост и правилност правноснажне пресуде.

Ово стога што из цитираних законских одредби произилази да окривљеном који има браниоца, рок за жалбу тече од дана када је браниоцу достављен препис пресуде, што је у конкретном случају 16.06.2022. године, па је последњи дан рока за изјављивање жалбе окривљеном истицао протеком дана 24.06.2022. године. Поред тога, ни околност што је окривљеном на лични захтев уручен препис првостепене пресуде 22.06.2022. године, није од утицаја на доношење другачије одлуке, јер се сматра да је достављање првостепене пресуде окривљеном извршено даном достављања те пресуде његовом браниоцу.

По оцени Врховног касационог суда, другостепени суд у побијаној пресуди, тиме што је жалбу окривљеног одбацио као неблаговремену, није учинио повреду закона на штету окривљеног иако је у погледу чињенице када је окривљени предао своју жалбу, у образложењу пресуде дао противречне разлоге.

Имајући у виду да у конкретном случају није било разлога за преиначење правноснажне пресуде, то код чињенице да је другостепена пресуда донета пре наступања апсолутне застарелости прекршајног гоњења окривљеног, Врховни касациони суд о том наводу захтева Републичког јавног тужиоца, није одлучивао.

С обзиром на све наведено, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 287. став 3. Закона о прекршајима одбио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца као неоснован и одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић